

FRATERNITAS - 5/6. 2004.

Stvaralački sve sposobniji za budućnost

Iz Generalova govora prilikom 'Razgovora' o Papinskom učilištu Antonianumu, 27. svibnja 2004

Iznad svega stalo mi je s uvjerenjem ustvrditi da PUA želi postati još sposobnije za osmišljavanje, to jest za proiectum, za zamah prema naprijed, prema budućnosti. To želite vi, dragi članovi učilišne zajednice, to želimo mi, članovi Generalne uprave, to želi Red. Ako uspijemo ujediniti te želje siguran sam kako ćemo dostići našu zajedničku svrhu: "Središte sveučilišnih i franjevačkih studija".

Taj pokret prema budućnosti zahtjeva slobodu i snažne poticaje. Zahtjeva mudrost, kako bi znali raspoznati; proročki pogled, za "čitanje" sadašnjosti kako bi je otvorili budućnosti. U tom smislu želio bih navesti riječi Ivana Pavla II. kako bih pozvao sve, polazeći od mene samoga, da živimo ovaj milosni trenutak "ne samo kao sjećanje na prošlost, nego kao proroštvo budućnosti" (NMI 3).

Čini mi se kako jedna kultururološka i sveučilišna ustanova, kao što je naš Antonianum, može crpsti slobodu i poticaje iz istih izvora duha, sposobnog za samopremišljanje. Iz tog izvora nastaje mogućnost za izučavanje, koje nije samo djelatnost usmjerena na povećanje naše spoznaje, ni nedjelatno ponavljanje onoga što smo već naučili. Tom racionalističkom viđenju suprotstavljamo duboki osjećaj pameti (mens) i duha (spiritus): studij je dubok i složen prostor, u kojem osoba, voljno i slobodno, prihvaća, poznaje i susreće stvarnost svijeta i svojih bližnjih u njezinoj trajnoj preobrazbi. Prosvijetljeni Objavom, prepoznajemo taj duboki prostor osobe kao samo «trajno boravište» Boga (usp. NPr XXI., 27). Iz tih razloga, «studij kao "izraz nikad zadovoljene želje da se što bolje upozna Boga, ponor svjetla i izvor svake ljudske istine" (VC 98.), je osnovni...» (Ratio Studiorum, 3). U svjetlu vjere i razuma trebamo uvidjeti obujam slobode i stvaralaštva studija, i zato sposobnoga za budućnost. Ako je njegovan marljivo i u snazi ljubavi i misli, on ne dopušta povlačenje u sebe i u svoje sitne prohibitke. On potiče vlastitu veličinu čovjeku, pozvanom da čuva i održava vrt svijeta, kako bi ostvario njegove beskrajne mogućnosti.

Očekujem da nam PUA – poput drugih studijskih središta u Redu – pomogne da stvaralački postanemo što sposobniji za budućnost. To će se dogoditi ako budemo njegovali studij kao sposobnost za obradu našega nasljeđa u dodiru s promjenama vremena u koje smo uronjeni, kako bismo ispisali